

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818201214
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5818201214.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v spore žalobkyne: D. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, právne zastúpená: Mgr. Igor Palider, advokát so sídlom D. XXX, proti žalovanému: F. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 11C/31/2018-100 zo 06. augusta 2020, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., II., III. a V. m e n í tak, že podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území T., obec T., okres Námestovo, zapísané v katastri nehnuteľností na

- liste vlastníctva č.XXXX ako CKN parc. č. 8448/10 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 89 m²,
- liste vlastníctva č. XXXX ako EKN parc. č. 3798/1 - ostatné plochy o výmere 10 m², EKN parc. č. 3798/2 - ostatné plochy o výmere 35 m², EKN parc.č. 3799/1- trvalé trávnaté porasty o výmere 44 m²,
- liste vlastníctva č. XXXX ako CKN parc. č. 8448/6 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 12 m², CKN parc. č. 8448/7 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 52 m², CKN parc. č. 8448/8 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 276 m², CKN parc. č. 8448/9 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 75 m², CKN parc. č. 8448/12 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 345

z r u š u j e a uvedené nehnuteľnosti p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalobkyne: D. A., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, bytom T. XXX.

Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť titulom náhrady za prikázané spoluvlastnícke podiely žalovanému sumu 4.181,58 eur, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Výrok IV. rozsudku okresného súdu zostáva nedotknutý.

Žiadna zo strán sporu n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. T., ktoré označil parcelným číslom, veľkosťou výmery a druhom pozemku, zrušuje (výrok I.). Takto označené nehnuteľnosti určil do výlučného vlastníctva žalobkyne (výrok II.), ktorú označil menom, priezviskom, rodným menom, dátumom narodenia, rodným číslom a bydliskom. Žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť titulom náhrady za prikázané spoluvlastnícke podiely žalovanému sumu 4.181,58 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok III.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Okresný súd vec právne posúdil podľa § 142 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“), ktorý upravuje spôsob zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Primárne sa zaoberal posúdením možnosti reálneho rozdelenia sporných nehnuteľností medzi podielových

spoluvlastníkov, žalobkyňu a žalovaného tak, že výmera novovytvorených pozemkov by zodpovedala veľkosti ich spoluvlastníckych podielov. Dospel k záveru, že reálna del'ba vysporiadavanych nehnuteľností nie je možná. V prípade niektorých nehnuteľností by z vytvorené nové pozemky, ktoré by pripadli žalovanému nemali prístup k verejnej komunikácii, ďalšie pozemky sú zastavané stavbami vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Okresný súd tak pristúpil k ďalšej zákonnej možnosti zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, a to prikázanie týchto nehnuteľností do výlučného vlastníctva jednému zo spoluvlastníkov s tým, že ustupujúcemu spoluvlastníkovi bude poskytnutá peňažná náhrada za jeho podiely. Porovnal veľkosť spoluvlastníckych podielov a vychádzajúc z § 139 ods. 2 OZ konštatoval, že možnosť rozhodovania o hospodárení so spoločnými nehnuteľnosťami vzhľadom na veľkosť spoluvlastníckych podielov jednoznačne svedčí v prospech žalobkyne. Na základe týchto zistení, ako aj skutočnosť, že časť pozemkov je zastavaná stavbami vo vlastníctve žalobkyne, prípadne tvoria logické hospodárske zázemie týchto stavieb, „určil“ všetky pozemky do výlučného vlastníctva žalobkyne. Výšku peňažnej náhrady za podiely ustupujúceho spoluvlastníka vysporadúvaných nehnuteľností, t.j. žalovaného, určil podľa znaleckého posudku č. 28/2020 znalca J.. Q. D., ktorý predložila žalobkyňa, sumou 12,48 eur/m². Z tejto sumy vychádzal aj pri pozemkoch E-KN parc. č. 3798/2 a 3799/1, ktoré neboli v uvedenom znaleckom posudku zahrnuté, avšak z predložených fotografií a ortofotomapy zistil, že ide o trávnaté pozemky predstavujúce úzky pás medzi pozemkami, ktoré tvoria hospodársky dvor s rodinným domom na jednej strane a pole, lúku na druhej strane. Okrem toho, na rozdiel od pozemkov ocenených v znaleckom posudku, sa nachádzajú v extraviláne, potom hodnota týchto pozemkov nemôže byť vyššia ako pozemkov, ktoré boli ocenené v znaleckom posudku. Aj keď žalovaný s takto určenou cenou pozemkov nesúhlasil, nepredložil žiadne dôkazy o inej výške ceny týchto pozemkov. Súd preto vychádzal zo sumy stanovenej znaleckým posudkom predloženým žalobkyňou a výšku celkovej náhrady za prikázané spoluvlastnícke podiely určil sumou 4.181,58 eur. Žalobkyňa sa domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva aj k E-KN parc. č. 3814/2, súd žalobu vo vzťahu k tejto nehnuteľnosti zamietol, pretože dospel k záveru, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých by mala uvedená nehnuteľnosť naďalej zostať v spoluvlastníctve žalobkyne a žalovaného, a to zachovanie možnosti prístupu k pozemkom v spoluvlastníctve žalovaného. V prípade prikázania uvedenej nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobkyne by mohol byť žalovanému znemožnený prístup k pozemkom, v ktorých má žalovaný spoluvlastnícky podiel. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1,2 a § 257 CSP. Vychádzal z toho, že konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je konaním, v ktorom spôsob usporiadania vzťahov medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Strany môžu navrhnúť spôsoby usporiadania vzťahu, avšak súd ich návrhmi nie je viazaný, vychádza len zo zákona. V tomto konaní preto nie je možné z procesného hľadiska určiť, ktorá strana bola úspešnou alebo neúspešnou. Z uvedeného dôvodu nepriznal náhradu trov konania ani jednej zo strán.

2. Proti tomuto rozsudku okresného súdu do výroku o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva (výrok I., II., III.) a do výroku o trovách konania (výrok V.) podal odvolanie žalovaný. Proti výroku, ktorým bola vo zvyšnej časti žaloba zamietnutá, odvolanie nebolo podané. Žalovaný v odvolaní žiadal, aby krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalovaný namietal, že v záhlaví rozsudku nie je uvedené rodné priezvisko žalobkyne. Okresný súd nezisťoval jej osobný stav, ktorá skutočnosť má vplyv na to, či sporné pozemky budú prikázané do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, prípadne či sa ich výlučnou vlastníčkou stane priamo žalobkyňa. Ďalšia námietka žalovaného smerovala voči neurčitosti a nevykonateľnosti napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z dôvodu, že tieto neuvádzajú čísla listov vlastníctva, na ktorých sú vedené vyporiadavane nehnuteľnosti. Za nesprávne považoval aj to, že okresný súd vo výroku II. „určil do vlastníctva“ žalobkyne sporné nehnuteľnosti, pretože takýto termín sa nepoužíva, správne malo byť uvedené, že sa do vlastníctva žalobkyne nehnuteľnosti „prikazujú“. Rovnako za neurčitý považoval aj výrok IV. napadnutého rozsudku, nakoľko v ňom nebolo uvedené, čo konkrétne sa zamietá. Ďalej žalovaný namietal porušenie kontradiktórnosti konania postupom okresného súdu, ktorý mu bezdôvodne nedoručil znalecký posudok č. 28/2020, ani žiadnu z fotografií a výpisov z listu vlastníctva, ktoré mu boli predložené na pojednávaní konanom dňa 06.08.2020. Ďalej žalovaný uviedol, že k odvolaniu predkladá sťažnosť z 05.10.2020, adresovanú na Ministerstvo spravodlivosti SR, voči znalcovi J.. D., lebo je zrejmé, že ním vyhotovený znalecký posudok je neodborný. Neodbornosť a nedostatky znaleckého posudku, na ktoré v tejto sťažnosti poukazuje museli byť zrejmé aj sudcovi, JUDr. Chlebovi, ktorý ich mal sám ako osoba znalá práva, zistiť. Pokiaľ ich nekonštatoval, je zrejmé, že je voči jeho osobe zaujatý. Žalovaný namietal nesprávne určenú výšku peňažnej náhrady, ktorú by mu mala žalobkyňa na základe rozsudku vyplatiť. Poukázal

na spis Okresného súdu Námestovo sp. zn. 3C/15/2018, v ktorom Správa obce Rabčice oznámila cenu ornej pôdy a trvalých trávnatých porastov v intraviláne obce od 20,- do 40,- eur/m², čo je aj žalobkyni známe, nakoľko v predmetom konaní vystupovala, rovnako sa ho zúčastnil aj jej právny zástupca, Mgr. Palider. Sudca okresného súdu tak postupoval nesprávne, pokiaľ sa uspokojil iba so znaleckým posudkom, nakoľko mal aktualizovať výšku výplatku, ktorá mala byť určená sumou cca 20.000,- eur. Žalovaný poukázal na to, že rozsudok bol vydaný nezákonným sudcom, a to z dôvodu, že vec bola pridelená pôvodne JUDr. Krivdovej, pričom mu nebolo doručené rozhodnutie, že existuje nejaký zákonný dôvod, pre ktorý došlo k zmene sudcu. Pokiaľ išlo o zmenu rozvrhu práce tak v rozpore s ust. § 51 zák. č. 757/2004 Z.z., ktorý stanovuje náhodný výber sudcu. Vydaním účelových zmien rozvrhu práce došlo k obchádzaniu princípu náhodného výberu. Ďalej poukázal na to, že v zápisnici z pojednávania z 06.08.2020 nie je zaznamenané poučenie súdu podľa § 181 ods. 2 CSP, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie a k vydaniu prekvapivého rozhodnutia.

Ďalšie odvolacie námietky žalovaného sa týkali vecnej nesprávnosti napadnutého rozsudku, ktorý podľa jeho názoru vychádzal zo zmätočnej žaloby. Žalobkyňa nepreukázala pravdivosť svojich tvrdení, súd sa jeho námietkami, ktorými spochybňoval tvrdenia žalobkyne, riadne nezaoberal. Vec nesprávne právne posúdil, pretože sa nezaoberal účelným využitím veci a mal prihliadnuť na násilnícke konanie žalobkyne voči jeho osobe. Ak by rozsudok nadobudol právoplatnosť došlo by k znehodnoteniu jeho susedných pozemkov. Rozhodnutie okresného súdu považoval za predčasné, pretože nebol vykonaný výsluch žalobkyne ani jeho osoby. Výsluchom by sa preukázalo násilné konanie žalobkyne voči jeho osobe. Okresný súd nevyhlásil uznesenie o zamietnutí návrhu na vykonanie dokazovania, neodôvodnil, z akých konkrétnych dôvodov dokazovanie nevykonal. Okresný súd dôkazy nesprávne vyhodnotil a dospel tak k nesprávnym skutkovým a právnym záverom. Na pojednávaní konanom dňa 06.08.2020 nebol vyhlásený rozsudok sudcom, nebolo uvedené, kto je žalobca, kto je žalovaný, bolo nesprávne poučenie o výkone rozhodnutia, nie o exekúcii, v úvode boli nesprávne oboznámené listiny. Rovnako podaná žaloba bola zmätočná, nemá zákonné náležitosti vyplývajúce z § 132 ods. 1 - 3, § 136, § 138 a § 151 ods. 1 CSP. Okresný súd mal preto žalobu odmietnuť. Celý rozsudok považoval žalovaný za nepreskúmateľný a vydaný zaujatým sudcom. Poukázal na to, že vzniesol voči sudcovi 05.08.2020 mailom námietku zaujatosti, napriek tomu sudca pojednával.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadřila.

4. Krajský súd ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. CSP a contrario) rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch podľa § 388 CSP zmenil tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

5. Jeden okruh odvolacích námietok žalovaného sa týkal neurčitosti a nepresnosti výrokov rozsudku okresného súdu, najmä pokiaľ išlo o presnú špecifikáciu nehnuteľností, o ktorých rozhodoval. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ust. § 34 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej „katastrálny zákon“), podľa ktorého práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1, ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli zo zákona, rozhodnutím štátneho orgánu, sa do katastra zapisujú záznamom, a to na základe verejných listín a iných listín. Záznamom sa zapisujú aj rozhodnutia o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva podľa § 142 OZ, ktoré majú konštitutívny charakter. Pre vykonanie záznamu je rozhodujúci výrok rozhodnutia. Vymedzenie nehnuteľností vo výroku rozhodnutia by malo byť nezameniteľné a malo by vychádzať z § 42 ods. 2 písm. c/ katastrálneho zákona. Na základe uvedeného sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou žalovaného o neúplnosti výroku rozsudku okresného súdu, ktorá spočívala absenciou označenia listov vlastníctva, na ktorých sú nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom vyporiadania vedené a nesprávnosti použitia spojenia, že výlučnou vlastníčkou vyporiadavaných nehnuteľností sa určuje žalobkyňa. Žalobkyňa v žalobe uviedla žalobný petit, v ktorom sporné nehnuteľnosti opísala aj uvedením listu vlastníctva, na ktorom sú vedené a žiadala, aby okresný súd rozhodol tak, že tieto nehnuteľnosti „sa prikazujú“ do jej výlučného vlastníctva. Použitie termínu „prikazujú“ vychádza priamo z ust. § 142 ods. 1 veta tretia OZ, podľa ktorej ak nie je rozdelenie veci dobre možné, prikáže súd vec sa primeranú náhradu alebo viacerým spoluvlastníkom. Na základe uvedeného odvolací súd zmenil výrok rozsudku okresného súdu a doplnil označenie nehnuteľností, ktorých sa konanie týka o uvedenie čísel listov vlastníctva, na ktorých sa tieto nehnuteľnosti nachádzajú a v súlade s ust. § 142 ods. 1 OZ používajúc zákonnú terminológiu rozhodol o tom, že sporné nehnuteľnosti sa prikazujú do výlučného vlastníctva žalobkyne.

6. Ďalšie odvolacie námietky procesného charakteru nepovažoval odvolací súd za opodstatnené. Nie je nutné, aby strany sporu, ktoré sú fyzickými osobami boli okrem mena a priezviska označené aj rodným menom, táto povinnosť nevyplýva z ust. § 133 CSP, ktorý upravuje označenie fyzických a právnických osôb v žalobe, z ktorého označenia následne vychádza aj súd pri uvedení strán sporu v záhlaví rozsudku (§ 220 ods. 1 CSP). Okrem toho žalobkyňa bola dostatočne identifikovaná nezameniteľným spôsobom dátumom narodenia ako aj adresou bydliska a vo výroku rozsudku súd označil žalobkyňu aj rodným menom, pre potreby zápisu rozsudku do katastra nehnuteľností. Nebolo potrebné zaoberať sa posudzovaním otázky, či tieto nehnuteľnosti po ich prikázaní do vlastníctva žalobkyne sú zároveň súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a jej manžela. Okresný súd dostatočne dôsledne vychádzal z vykonaného dokazovania a zo zisteného skutkového stavu, z ktorého bolo nepochybné, že ako spoluvlastníci sporných nehnuteľností na liste vlastníctva vystupovali žalobkyňa a žalovaný. Tieto údaje na liste vlastníctva počas konania neboli spochybňované stranami sporu ani nebol preukázaný opak, v zmysle § 70 ods. 1 katastrálneho zákona údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak, potom okresný súd z takýchto údajov musel vychádzať. Žalovaný považoval za neurčitý výrok rozsudku, ktorým bola vo zvyšku žaloba zamietnutá, lebo neuvádzal konkrétne čo bolo zamietnuté. Výrok a odôvodnenie rozsudku tvoria jeden celok, v odôvodnení rozsudku súd presne uviedol, v akej časti a prečo žalobu zamietol. Podľa odvolacieho súdu je postačujúce, ak súd vo výroku rozhodnutia uvedie, že vo zvyšnej časti žalobu zamietla, lebo je nepochybné, že uplatnený nárok v žalobe, ktorý nebol priznaný súdnym rozhodnutím zamietol.

7. Žalovaný poukazoval na porušenie princípu kontradiktórnosti, pokiaľ mu okresný súd nedoručoval znalecký posudok č. 28/2020 ani žiadne z fotografií a výpisov z listu vlastníctva, ktoré boli súdu predložené na pojednávaní 06.08.2020. Súdu nevyplýva povinnosť doručovať dôkazy predkladané stranami na pojednávaní, druhej strane konania, ktorá sa pojednávania nezúčastnila. Súd má povinnosť doručovať druhej strane sporu žalobu spolu s prílohami v zmysle § 167 ods. 1 CSP. Okresný súd preto procesne nepochybil a neporušil ani princíp kontradiktórnosti ak dôkazy predložené žalobkyňou na pojednávaní osobitne žalovanému nedoručoval. Žalovaný mal možnosť k predloženým listinám zaujať stanovisko na pojednávaní konanom dňa 06.08.2020, na ktorom bol dôkaz týmito listinami vykonaný. Tým, že sa žalovaný neustanovil na pojednávanie a právo byť prítomný nevyužil, sám sa o túto možnosť obral.

8. Žalovaný k odvolaniu priložil sťažnosť adresovanú Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky voči znalcovi, ktorý vyhotovil znalecký posudok o výške ceny výplatku jeho spoluvlastníckeho podielu z vyporiadavaných nehnuteľností. Primárne je potrebné poukázať na to, že táto sťažnosť bola realizovaná zo strany žalovaného až po vydaní napadnutého rozsudku. Obsahom tejto sťažnosti je námietka správnosti odborných záverov znaleckého posudku, tieto námietky týkajúce sa záverov znaleckého posudku mal možnosť žalovaný uplatniť v konaní pred okresným súdom. Nie je dôvodné jeho tvrdenie, že sám sudca ako osoba zná práva, mala z tohto hľadiska (z ktorého namieta správnosť záverov znaleckého posudku v podanej sťažnosti) posudok hodnotiť. Žalovaný opomína svoju povinnosť, že ak s tvrdeniami žalobkyne nesúhlasí a tieto namieta, je povinný uviesť relevantné skutočnosti a označiť dôkazy, na základe ktorých tieto námietky vzniesol. Iba samotné popretie správnosti určenia výšky výplatku žalobkyňou v podanej žalobe nepostačuje. Žalobkyňa svoje tvrdenia podporila znaleckým posudkom, žalovaný svoje tvrdenia nedoložil žiadnymi dôkazmi. Jeho poukazovanie na iné súdne konanie ako aj na správu Obce Rabčice v rámci odvolacieho konania je neúčinné, nakoľko ide o novoty, ktoré možno použiť iba v prípade splnenia zákonných podmienok § 366 CSP, čo však v prejednávanej veci nie je.

9. Vo vzťahu k pojednávaniu 06.08.2020 žalovaný namietal aj absenciu poučenia podľa § 181 ods. 2 CSP. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že vo veci došlo k predbežnému prejednaní sporu, kde boli strany poučené o právnom posúdení veci okresným súdom. Okrem toho, ak by aj nebolo uvedené ustanovenie dodržané, nemá to žiaden priamy dosah na vylúčenie strany sporu z jej procesných práv, ktoré jej priznáva Civilný sporový poriadok. Porušenie uvedeného ustanovenia nelimituje stranu sporu pri realizácii jej procesných práv (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/92/2018 z 20.11.2019).

10. Vo vzťahu k ďalšej odvolacej námietke žalovaného, že vo veci nekonal zákonný sudca, odvolací súd mal preukázané, že pôvodne bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi Okresného súdu Námestovo JUDr. Zuzane Krivdovej (č.l. 25). V súlade s Dodatkom č. 4 Rozvrhu práce Okresného súdu

Námestovo na rok 2019 bola predmetná vec dňa 02.04.2019 pridelená na ďalšie konanie zastupujúcemu sudcovi JUDr. Martinovi Chlebovi (č.l. 47 rub). Pokiaľ žalovaný namietal, že mu nebolo doručené oznámenie súdu o zmene zákonného sudcu, súd túto povinnosť nemá. Z obsahu spisu zároveň vyplýva, že vtedajší právny zástupca žalovaného, JUDr. Ján Vajda, bol študovať spis, a to i po zmene sudcu, teda mal možnosť preveriť si pridelenie veci zákonnému sudcovi.

11. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalovaného o zmätočnosti žaloby, ktorá mala byť dôvodom na jej odmietnutie okresným súdom. Žaloba obsahovala všetky zákonné náležitosti v zmysle § 132 až § 136 CSP. Žalobkyňa riadne označila strany sporu, zrozumiteľne opísala rozhodujúce skutočnosti, bolo zrejmé čoho a na akom základe sa domáha. Nebol tak dôvod, aby okresný súd žalobu odmietol.

12. Odvolací súd ako nedôvodné vyhodnotil aj odvolacie námietky žalovaného týkajúce sa predmetu sporu, spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení veci a v nedostatočnom zistení skutkového stavu. V nadväznosti na námietku žalovaného spočívajúcu v predčasnom rozhodnutí okresného súdu z dôvodu nevykonania výsluchu žalobkyne a žalovaného, odvolací súd uvádza, že Civilný sporový poriadok ukladá stranám konania povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd však nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a záver o tom, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 185 ods. 1 CSP), nie strán konania. Nevykonanie dôkazov navrhnutých stranou nie je postupom, ktorým by súd odňal strane možnosť konať pred súdom. Ústavný súd SR v rozhodnutí sp. zn. I.ÚS 64/97 konštatoval, že do obsahu základného práva na vyjadrenie sa ku všetkým vykonaným dôkazom, ktoré účastník (strana) konania pred všeobecným súdom navrhol, nepatrí povinnosť súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdmi v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia vo veci sudcovi a súdu umožňuje vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú. V prípade, že súd odmietne vykonať určitou stranou konania navrhovaný dôkaz, je však jeho zákonnou povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy (§ 220 ods. 2 CSP). I keď okresný súd nevyhlásil uznesenie, ktorým by zamietol konkrétne návrhy žalovaného na vykonanie dokazovania, uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené z dôvodov, že nepovažoval za potrebné vykonať ďalšie dôkazy. Okrem toho, žalovaný netvrdil existenciu konkrétneho násilného konania žalobkyne voči jeho osobe a nenavrhol na preukázanie tejto skutočnosti návrh na vykonanie dokazovania výsluchom žalobkyne.

13. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou žalovaného o nesprávnom právnom posúdení veci. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, pričom súd správne na danú vec aplikoval ust. § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V odvolaní sa dostatočne podrobne zaoberal využitím veci a svoje závery dostatočne odôvodnil. Nie je dôvodné ani tvrdenie žalovaného o tom, že nebolo rozhodnuté o jeho námietke zaujatosti a že sudca pri rozhodovaní vo veci konal bez toho, aby na túto námietku prihliadal. Z obsahu spisu vyplýva, že mailom z 05. augusta 2020 (č.l. 80) žalovaný vzniesol námietku zaujatosti tvrdiac, že nevyhovením jeho žiadosti o odročenie pojednávania okresným súdom a oznámením mu tejto skutočnosti až v tento deň (t.j. 05. augusta 2020) vo večerných hodinách je mu znemožnené, aby z miesta dovolenky, ktoré je vzdialené viac ako 500 km od Okresného súdu Námestovo sa na pojednávanie ustanovil. Sudca na pojednávaní dňa 06.08.2020 sa s touto námietkou oboznámil a konštatoval, že sa týka postupu vedenia konania okresného súdu, teda z tohto dôvodu na ňu neprihliadal. Tento postup považoval odvolací súd za správny, súladný s ustanovením § 53 ods. 2 CSP podľa ktorého, ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

14. Na základe vyššie uvedených skutočností a právnych záverov krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Zároveň rozhodol o trovách celého prvoinštančného aj odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 257 CSP. Vychádzajúc z charakteru prejednávanej veci podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné z procesného hľadiska určiť, ktorá zo strán bola úspešnou a neúspešnou a z uvedeného dôvodu nepriznal náhradu trov konania ani jednej zo strán.

15. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)